

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 15 липня 2025 р. № 715-р

Київ

Про схвалення Концепції Державної цільової соціальної програми з розвитку волонтерської діяльності на період до 2030 року

1. Схвалити Концепцію Державної цільової соціальної програми з розвитку волонтерської діяльності на період до 2030 року, що додається.

Визначити Міністерство соціальної політики державним замовником Програми.

2. Міністерству соціальної політики разом з іншими заінтересованими центральними та місцевими органами виконавчої влади розробити та подати у шестимісячний строк Кабінетові Міністрів України проект Державної цільової соціальної програми з розвитку волонтерської діяльності на період до 2030 року.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

Інд. 26

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 15 липня 2025 р. № 715-р

КОНЦЕПЦІЯ
Державної цільової соціальної програми з розвитку
волонтерської діяльності на період до 2030 року

Визначення проблеми, на розв'язання
якої спрямована Програма

На сьогодні, незважаючи на збільшення кількості волонтерів, які надають допомогу індивідуально, та організацій, які залучають до своєї діяльності волонтерів, більшість громадян не залучені системно до волонтерської діяльності, що є звичайною практикою в країнах ЄС. Крім того, розвиток волонтерської діяльності є важливою складовою сталого розвитку громадянського суспільства.

Однією з проблем розвитку волонтерства, що потребують розв'язання, є низький рівень інституційної спроможності організацій та установ, що залучають до своєї діяльності волонтерів, зокрема громадських об'єднань, та відсутність ефективного менеджменту таких організацій, стабільного залучення ними професійних кадрів, фінансових і матеріальних ресурсів, відсутність стабільної співпраці з органами державної влади, органами місцевого самоврядування та представниками бізнесу.

Негативним чинником є також відсутність інструментів належної координації діяльності суб'єктів відносин у сфері волонтерської діяльності, недостатній рівень необхідних знань, навичок посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування, відсутність практики сталого партнерства організацій, які залучають до своєї діяльності волонтерів, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, що перешкоджає забезпеченню належної співпраці, спрямованої на ефективне вирішення суспільно важливих питань, які постають під час провадження волонтерської діяльності.

До Революції Гідності та збройної агресії Російської Федерації проти України рівень волонтерської діяльності був низьким. Під час цих подій почалося підвищення рівня громадської активності через залучення до волонтерства, яке стало потужною рушійною силою багатьох суспільних процесів.

У 2010 році волонтерську діяльність провадили 5 відсотків громадян, у 2012 — 10, у 2015 — 13, у 2016 — 14, у 2017 — близько 12, у 2018 році — 18 відсотків громадян. Найвищий рівень волонтерства за регіональним показником спостерігався у західних і центральних областях України і

становив 21 і 22 відсотки відповідно. Волонтерство є найбільш поширеним серед молоді. Станом на 2018 рік 24 відсотки населення віком від 14 до 35 років провадили волонтерську діяльність.

У 2015 році середній показник залученості до неформальної волонтерської діяльності у 27 країнах ЄС становив 22,2 відсотка. Цей показник потрібно інституалізувати і нарощувати. У деяких країнах — членах ЄС є високим рівень формального та неформального волонтерства. Наприклад, у Нідерландах 82,5 відсотка становить рівень неформального волонтерства, 40,3 відсотка — формального; у Фінляндії — 74,2 та 34,1 відсотка відповідно, у Швеції — 70,4 та 35,5 відсотка відповідно; у Румунії — 32 відсотки формального і неформального волонтерства. Статистика щодо формального волонтерства в Україні на сьогодні відсутня, наявні тільки дані щодо неформального волонтерства.

З початком збройної агресії Російської Федерації проти України залученість до волонтерської діяльності значно збільшилася. Влітку 2022 року 59 відсотків українців долучились до волонтерської діяльності на користь Збройних Сил, внутрішньо переміщених осіб та інших громадян, які постраждали внаслідок війни, що демонструє потенціал провадження волонтерської діяльності. Загалом упродовж 2022 року 74 відсотки українців долучились до волонтерської діяльності.

У 2023 році волонтерську діяльність провадили 37 відсотків українців, у 2024 році цей показник зменшився до 27 відсотків.

Збройна агресія Російської Федерації проти України призводить до виникнення додаткових проблем, пов'язаних з небезпекою для життя та здоров'я волонтерів під час провадження ними волонтерської діяльності, а також недостатнім рівнем соціального захисту цієї категорії осіб.

Зазначені проблеми актуалізують потребу у створенні дієвої системи заходів, спрямованих на забезпечення ефективної комунікації організацій та установ, що залучають до своєї діяльності волонтерів, з органами державної влади, обміну досвідом та успішними методиками з метою підвищення рівня залучення ресурсів для розв'язання проблем загальнодержавного, регіонального та локального рівня у провадженні волонтерської діяльності.

Виконання Державної цільової програми з розвитку волонтерської діяльності на період до 2030 року (далі — Програма), розроблення якої передбачено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 березня 2025 р. № 246 “Про затвердження плану заходів з реалізації у 2025—2026 роках Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021—2026 роки” (Офіційний вісник України, 2025 р., № 32, ст. 2165), дасть змогу забезпечити сталий розвиток волонтерської діяльності, а також підтримувати громадську активність у цій сфері.

У Концепції Державної цільової соціальної програми з розвитку волонтерської діяльності на період до 2030 року враховано:

інструкцію програми “Волонтери ООН (UNV)” із розроблення та впровадження законів і політики щодо волонтерства (Drafting and Implementing Volunteerism Laws and Policies A Guidance Note) (2011 рік);

дослідницький звіт для програми “Волонтери ООН (UNV): закони та політика, що впливають на волонтерство” (Laws and Policies Affecting Volunteerism) (2001 рік), представлений Міжнародним центром некомерційного права (ICNL) і Європейським центром некомерційного права (ECNL);

Резолюцію Європейської Ради від 27 листопада 2007 р. про волонтерську діяльність молоді (14427/1/2007);

Резолюцію Європейського парламенту від 22 квітня 2008 р. про роль волонтерства у сприянні економічній та соціальній єдності;

Резолюцію Європейського парламенту від 12 червня 2012 р. про визнання та сприяння транскордонній волонтерській діяльності в ЄС (2011/2293 (INI) (2013/C 332 E/02);

Повідомлення Європейської Комісії від 20 вересня 2011 р. до Європейського парламенту, Ради, Європейського економічного та соціального комітету та Комітету регіонів щодо політики ЄС та волонтерства: визнання та сприяння волонтерській діяльності в ЄС (COM/2011/0568);

Повідомлення Європейської Комісії від 23 листопада 2010 р. до Європейського парламенту та Ради “Як виразити солідарність громадян країн — членів ЄС через волонтерство: перші міркування про Європейський добровільний корпус гуманітарної допомоги” (COM/2010/0683);

Повідомлення Європейської Комісії до Європейського парламенту та Ради, Європейського економічного та соціального комітету регіонів “Про політику ЄС і волонтерство: визнання та просування транскордонної волонтерської діяльності в ЄС” (2011 рік).

Також у Концепції взято до уваги положення:

Білої книги міжнародної волонтерської служби “Глобальні стратегії для глобальних викликів” (Global Strategies for Global Challenges) (2011 рік), створеної за ініціативою координаційного комітету міжнародної волонтерської служби за участю семи мереж і 100 організацій міжнародної волонтерської служби, що є політичним інструментом для мереж і організацій, які працюють у сфері міжнародної волонтерської служби, а також для органів державної влади, громадянського суспільства та міжнародних установ;

Висновків Європейської Ради від 3 жовтня 2011 р. щодо ролі волонтерської діяльності в соціальній політиці (14552/2011);

Політики Альянсу щодо волонтерства в Європі (Alliance Policy Agenda on Volunteering in Europe) 2011 року, яка містить рекомендації для більш ефективної та дієвої європейської політичної основи волонтерської діяльності та базується на політиках волонтерства, визначених Рішенням Європейської Ради 2009 року та Повідомленням Європейської комісії 2011 року про волонтерство, а також рекомендації, які популяризують і підтримують волонтерську діяльність як демонстрування європейських цінностей, що є інструментом для формування активної громадянської позиції та сприяють зростанню економічного та соціального капіталу;

Європейської хартії прав та обов'язків волонтерів (European Charter on the Rights and Responsibilities of Volunteers) (2011 рік), яка містить рекомендації щодо основ більш ефективної та дієвої політики в ЄС з метою підтримки та заохочення волонтерів, волонтерської діяльності, організацій, що здійснюють залучення волонтерів, та їх партнерів.

Аналіз причин виникнення проблеми та обґрунтування необхідності її розв'язання програмним методом

До основних причин виникнення проблемних питань у розвитку волонтерської діяльності належать:

законодавче визначення та суспільне розуміння волонтерської діяльності як безоплатної (без акцентування уваги на тому, що волонтерська діяльність не оплачується, але волонтер повинен мати право на неоподатковувану компенсацію витрат, понесених під час провадження волонтерської діяльності, мати можливість бути застрахованим тощо); недостатній рівень обізнаності волонтерів та організацій, які їх залучають, з юридичних питань, які виникають в процесі такого залучення;

недостатня реалізація законодавчих норм щодо підтримки волонтерів на рівні територіальних громад (що успішно забезпечується в країнах ЄС), законодавче обмеження щодо оподаткування витрат неприбуткових організацій та установ на страхування волонтерів, відсутність можливості компенсації волонтеру витрат, пов'язаних з волонтерською діяльністю;

відсутність правового регулювання і законодавчого заохочення довгострокового та корпоративного волонтерства, зокрема, визначення можливостей сприяння волонтерській діяльності у законодавстві про працю (в тому числі можливості взяти відпустку для провадження волонтерської діяльності);

відсутність законодавчих норм щодо визначення практичних інструментів і заходів для стимулювання довгострокового та корпоративного волонтерства в Україні;

відсутність законодавчих механізмів підтримки неприбуткових організацій, які залучають волонтерів до своєї діяльності, на рівні держави, органів місцевого самоврядування, територіальних громад, а також

інструментів підтримки та координації волонтерської діяльності, заходів, які стимулюють до її залучення, посилення координації та взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань, міжнародних організацій з питань формування та реалізації державної політики у сфері волонтерської діяльності;

недостатнє залучення волонтерів до процесів державотворення, прийняття рішень, формування та реалізації державної політики з питань волонтерства, відсутність сприятливих умов для залучення до волонтерської діяльності у формі участі в управлінні підприємствами, установами, організаціями комунальної форми власності шляхом створення можливості долучення до роботи наглядових рад із відповідними повноваженнями;

недостатня кількість у територіальних громадах сучасних і відкритих просторів з відповідно підготовленими фахівцями для реалізації громадянами та громадськими об'єднаннями власних волонтерських ініціатив;

недостатня підтримка органами місцевого самоврядування реалізації волонтерських ініціатив у територіальних громадах, чим спричиняється зменшення в них обсягу волонтерської діяльності та посилюються еміграційні настрої серед громадян, здебільшого серед молоді;

відсутність державної цільової програми підтримки волонтерської діяльності, що негативно впливає на створення програм на рівні територіальних громад;

відсутність системного підходу для заохочення здобувачів освіти до волонтерської діяльності у вільний від навчання час; потреба в посиленні міжурядової співпраці для їх залучення до волонтерської діяльності;

відсутність дієвого механізму фінансової підтримки волонтерів, які постраждали внаслідок бойових дій під час провадження волонтерської діяльності, зокрема під час надання гуманітарної допомоги, а також підтримки сімей загиблих волонтерів;

відсутність системного підходу до здійснення моніторингу та аналізу викликів у сфері волонтерства, зокрема, на законодавчому рівні.

Розв'язання зазначених проблем потребує розроблення та прийняття комплексної програми, якою буде визначено пріоритетні завдання, що виконуватимуться всіма заінтересованими сторонами (органами державної влади, органами місцевого самоврядування, інститутами громадянського суспільства, організаціями, що залучають до своєї діяльності волонтерів) і в яких буде враховано потреби, інтереси та можливості волонтерів згідно з видами їх волонтерської діяльності, особливості кожної сфери, у якій провадиться волонтерська діяльність, нові тенденції та виклики, а також передбачено усунення наявних перешкод. Програма повинна містити заходи, що передбачають інструменти, які вже ефективно впроваджуються,

а також ті, що потребують удосконалення та реалізації принципово нових підходів для розвитку волонтерської діяльності.

Мета Програми

Метою Програми є всебічна підтримка поширення волонтерського руху як на державному рівні, так і на рівні територіальних громад, забезпечення сталого розвитку, формування ефективної державної політики у сфері волонтерської діяльності.

Визначення оптимального варіанта розв'язання проблеми
на основі порівняльного аналізу можливих варіантів

Можливі три варіанти розв'язання проблеми.

Перший варіант передбачає збереження ситуації, що склалася у сфері волонтерської діяльності, яка полягає у невтручанні у функціонування галузі, що дає змогу волонтерам, які надають допомогу індивідуально, та організаціям, які залучають до своєї діяльності волонтерів, розвиватися самостійно.

Перевагою зазначеного варіанта є економія бюджетних коштів і запобігання формуванню упередженого ставлення заінтересованих осіб до державного регулювання волонтерської діяльності.

Недоліком такого варіанта є зменшення кількості громадян, заінтересованих у провадженні волонтерської діяльності.

Другий варіант передбачає врегулювання питань розвитку волонтерської діяльності в територіальних громадах, зокрема, в межах виконання відповідних регіональних і місцевих програм.

Перевагою зазначеного варіанта є економія бюджетних коштів, а недоліками є нерівномірний розвиток волонтерської діяльності у різних регіонах, пов'язаний з відсутністю цілісного бачення проблеми, єдності підходів та координації зусиль у їх розв'язанні, фрагментарним характером заходів, фінансуванням волонтерської діяльності з відповідного місцевого бюджету за залишковим принципом.

Третій, оптимальний варіант передбачає здійснення комплексних заходів, зокрема, створення правових, фінансових та організаційних засад для стимулювання розвитку волонтерської діяльності шляхом виконання Програми, забезпечує поступову та узгоджену з ключовими заінтересованими сторонами (органи державної влади; органи місцевого самоврядування; організації, що залучають до своєї діяльності волонтерів; міжнародні партнери; особи, що провадять волонтерську діяльність) модель розвитку волонтерства шляхом комплексного вирішення проблемних питань.

Реалізація зазначеного варіанта передбачає підвищення рівня інституційної спроможності волонтерів та організацій, що їх залучають,

налагодження їх ефективного діалогу з органами державної влади, територіальними громадами, створення умов для посилення соціального захисту та розширення соціальних гарантій для волонтерів, підвищення значущості волонтерства у суспільстві.

Шляхи і способи розв'язання проблеми, строк виконання Програми

Для досягнення мети Програми та розв'язання проблем у сфері розвитку волонтерської діяльності передбачається вжиття таких заходів:

запровадження нових підходів до підтримки волонтерського руху шляхом відзначення державою внеску публічних і прозорих (доброчесних) організацій та установ, що залучають до своєї діяльності волонтерів;

сприяння створенню організаціями, які залучають до своєї діяльності волонтерів, власних ендавментів шляхом:

- нормативного забезпечення публічності та прозорості ендавментів;
- захисту ендавментів на випадок виходу з ринку в порядку ліквідації чи реорганізації відповідного банку;

законодавче визначення поняття корпоративного волонтерства, заохочення громадян до корпоративного волонтерства шляхом включення до статті 25 Закону України “Про відпустки” відпустки для провадження волонтерської діяльності;

залучення інститутів громадянського суспільства і волонтерів до процесу формування та реалізації державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності шляхом застосування Порядку використання (залучення) особового складу, ресурсів та засобів сил безпеки і сил оборони, забезпечення заходів безпеки, медичного забезпечення під час здійснення заходів військово-патріотичного виховання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2024 р. № 371 (Офіційний вісник України, 2024 р., № 34, ст. 2155);

запровадження в Україні європейських підходів до підтримки та мотивації волонтерів шляхом:

- сприяння страхуванню волонтерів організаціями та установами, що залучають до своєї діяльності волонтерів, зокрема, шляхом удосконалення законодавства, залучення міжнародного донорського фінансування для страхування волонтерів;
- розроблення методичних рекомендацій щодо відшкодування визначених Законом України “Про волонтерську діяльність” витрат, пов'язаних із провадженням волонтерської діяльності;

- популяризації волонтерської діяльності серед малолітніх дітей, заохочення до волонтерської діяльності здобувачів освіти (за згодою батьків, інших законних представників) в позаурочний час;

- підтримки та розвитку волонтерської діяльності серед людей похилого віку;

- зазначення волонтерського досвіду в документах про освіту (атестатах, свідоцтвах, дипломах) волонтерів, що є здобувачами освіти, в тому числі середньої, та розроблення відповідних методичних рекомендацій щодо верифікації факту долучення до волонтерства;

підвищення рівня культури волонтерства серед молоді шляхом забезпечення доступу молоді до актуальних програм, послуг та ініціатив, які надаються молодіжними центрами, молодіжними просторами і організаціями, що працюють з молоддю, з урахуванням потреб молоді в умовах воєнного стану;

розвитку та зміцнення мережі координаторів волонтерської діяльності на базі центрів життєстійкості, забезпечення їх сталого чисельного приросту та створення умов, що сприятимуть їх стійкості та запобіганню професійному вигоранню;

удосконалення нормативно-правової бази, підготовки рекомендацій, інформаційних матеріалів щодо залучення громадян до волонтерської діяльності у формі участі в роботі наглядових рад, утворених з метою управління комунальними підприємствами, установами, організаціями;

створення та подальша підтримка державою у співпраці з організаціями громадянського суспільства та волонтерами інформаційно-аналітичної платформи, що передбачено Законом України “Про волонтерську діяльність”, з можливістю:

- публікування інформації щодо організацій, які залучають волонтерів до своєї діяльності, з можливістю вносити зміни (юридична адреса, річні звіти про діяльність, інформація про керівника, контактні дані тощо);

- укладення примірного договору про провадження волонтерської діяльності;

- публічної верифікації інформації волонтера про досвід його волонтерської діяльності в неприбутковій організації;

- розміщення на офіційних веб-сайтах інформації про зміни в законодавстві, яким регулюється волонтерська діяльність, а також про проекти відповідних нормативно-правових актів для публічного обговорення;

вивчення можливості висвітлення на інформаційно-аналітичній платформі волонтерського досвіду громадян за зразком “Europass” з відображенням інструменту генерування індивідуального волонтерського резюме (з можливістю отримання молоддю європейських сертифікатів “Youthpass”);

посилення підтримки волонтерської діяльності на рівні територіальних громад із залученням центрів життєстійкості, зокрема:

- збір та оброблення інформації про суспільні потреби в територіальних громадах, які можна задовольнити шляхом залучення волонтерів;

- навчання волонтерів, зокрема, через створення молодіжного простору з метою залучення молоді до волонтерської діяльності;

- підвищення рівня поінформованості волонтерів і представників організацій, які їх залучають, щодо протоколів безпеки в процесі провадження волонтерської діяльності;

- сприяння залученню до волонтерської діяльності осіб, які належать до вразливих груп населення, зокрема осіб з інвалідністю, шляхом поширення інформації про позитивні результати такого залучення;

навчання волонтерів через надання інформаційної підтримки волонтерам у молодіжних центрах та молодіжних просторах з метою залучення молоді до волонтерської діяльності;

сприяння забезпеченню принципів безбар'єрності та недискримінації долучення до волонтерської діяльності осіб, які належать до вразливих груп населення, осіб з інклюзивними потребами, зокрема, шляхом поширення інформації про позитивні результати волонтерської діяльності;

розроблення та поширення матеріалів для стимулювання розвитку волонтерства на рівні територіальних громад (рекламні та освітні кампанії);

сприяння самоорганізації та структуруванню волонтерського руху в територіальних громадах, зокрема, створення осередків загальнонаціональних мережевих організацій, які залучають волонтерів до своєї діяльності, через:

- реалізацію центрами життєстійкості відповідних інструментів підтримки волонтерської діяльності;

- надання відповідних можливостей органами державної влади та/або органами місцевого самоврядування;

- залучення заінтересованих представників бізнесу, донорських організацій;

- проведення у взаємодії з інститутами громадянського суспільства щорічного репрезентативного соціологічного дослідження, моніторингу стану, динаміки, ризиків і перспектив розвитку волонтерської діяльності та підготовку на основі результатів таких досліджень пропозицій щодо законодавчих змін для підвищення ефективності волонтерської діяльності;

розвиток міжнародної співпраці, спрямованої на залучення до волонтерської діяльності іноземців у межах волонтерських програм ЄС, Ради Європи, країн НАТО та країн Британської Співдружності;

спрощення механізму в'їзду в Україну, перебування та провадження волонтерської діяльності іноземців та осіб без громадянства для надання

волонтерської допомоги Силам оборони України (в тому числі у розмінуванні, залученні фахівців у галузі медицини), участі в діяльності підприємств, організацій та установ, які залучають до своєї діяльності волонтерів, відповідно до законодавства України;

розроблення порядку залучення волонтерів до діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з рекомендаціями щодо укладення договорів про провадження волонтерської діяльності, визначення координатора (уповноваженого) з числа посадових осіб, вжиття заходів щодо унеможливлення несанкціонованого доступу волонтера до інформації з обмеженим доступом тощо;

дослідження практики волонтерської діяльності в комунальних закладах соціальної інфраструктури, зокрема закладах охорони здоров'я, та розроблення рекомендацій щодо залучення волонтерів до такої діяльності в Україні;

створення та реалізація спільного з міжнародними організаціями проекту стимулювання страхування життя та здоров'я волонтерів, які працюють в умовах підвищеного ризику з дітьми, в районах, наближених до зони бойових дій, на розчищенні завалів тощо, для підвищення рівня безпеки волонтерської діяльності, системного та довгострокового волонтерства, заснованого на співпраці волонтерів з неприбутковими підприємствами, установами та організаціями, з укладенням договорів про провадження волонтерської діяльності;

створення у взаємодії з організаціями громадянського суспільства комплексної програми навчання координаторів волонтерської діяльності щодо залучення волонтерів, провадження волонтерської діяльності для посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування, представників організацій громадянського суспільства;

запровадження практики обміну досвідом на регіональному, національному та міжнародному рівні з питань розвитку волонтерства для державних службовців;

створення у взаємодії з організаціями громадянського суспільства програм розвитку волонтерської діяльності на рівні територіальних громад, проведення щорічного дослідження якості виконання таких програм, внесення змін до них з урахуванням вимог нормативно-правових актів, що регулюють волонтерську діяльність;

вивчення міжнародного досвіду створення законодавчого підґрунтя для стимулювання довгострокового та корпоративного волонтерства, моніторинг актів законодавства, якими регулюється діяльність волонтерів та організацій, які їх залучають, а також практики його імплементації для оперативного розроблення та внесення змін до законодавства у сфері волонтерської діяльності.

Строк виконання Програми — до 2030 року.

Очікувані результати виконання Програми,
визначення її ефективності

Очікуваними результатами виконання Програми є:

суспільне визнання значення волонтерської діяльності, яка провадиться волонтерами, шляхом підтримки 25—40 організацій, які залучають волонтерів до своєї діяльності;

визнання і відзначення державою волонтерської діяльності публічних і прозорих (доброчесних) організацій та установ, що залучають до своєї діяльності волонтерів;

масове створення організаціями, які залучають до своєї діяльності волонтерів, публічних та прозорих ендавментів, захист яких забезпечено законодавством, на випадок виходу банку з ринку в результаті ліквідації чи реорганізації;

залучення коштів для створення ендавментів, крім коштів відповідних бюджетів, прибуток від яких використовується виключно на статутні цілі таких організацій;

активне використання юридичними особами можливості залучення волонтерів (не менше ніж 20 відсотків загальної кількості громадян України), у тому числі військовослужбовців;

залучення понад 100 неприбутковими підприємствами, установами та організаціями волонтерів на підставі договорів про провадження волонтерської діяльності, страхування їх життя і здоров'я та за можливості компенсація витрат, пов'язаних із провадженням ними волонтерської діяльності;

прийняття актів законодавства для врегулювання питання щодо страхування волонтерів організаціями та установами, які залучають до своєї діяльності волонтерів;

підвищення рівня культури волонтерства серед здобувачів освіти, в тому числі малолітніх;

публічне та вільне долучення волонтерів до управління комунальними установами, закладами та підприємствами через створення органами місцевого самоврядування відповідних незалежних наглядових рад;

підтвердження до 5 тис. волонтерів і понад 100 організаціями, які їх залучають, своєї прозорості та публічності з верифікацією власного досвіду волонтерської діяльності, визначення доброчесних партнерів на інформаційно-аналітичній платформі, укладення договорів із волонтерами і визначення строку їх страхування;

підтримка волонтерських ініціатив, а також для уточнення суспільних потреб, які можна задовольнити через волонтерську діяльність, шляхом

звернення волонтерів та організацій, які їх залучають, до центру життєстійкості у будь-якій територіальній громаді;

створення та/або зміна власних профілів до 5 тис. волонтерів на інформаційно-аналітичній платформі для відображення своєї волонтерської діяльності за зразком “Europass” із можливістю автоматичного генерування індивідуального волонтерського резюме (для молоді — з можливістю отримання європейських сертифікатів “Youthpass”);

підвищення рівня компетентності координаторів волонтерської діяльності, зокрема, щодо знань і навичок у сфері формування та реалізації волонтерських ініціатив на всеукраїнському, регіональному та місцевому рівні;

застосування нового підходу до сприяння самоорганізації та структурування волонтерського руху в територіальних громадах для забезпечення масштабування волонтерської діяльності на місцях, створення у територіальних громадах осередків загальнонаціональних мережеских організацій, які залучають волонтерів до своєї діяльності;

збільшення до 5 тис. кількості волонтерів, які уклали договори про провадження волонтерської діяльності, що забезпечить формалізацію та правовий захист волонтерської діяльності на всіх рівнях;

збільшення кількості волонтерів, які отримали підтримку від органів місцевого самоврядування через місцеві цільові програми сприяння розвитку волонтерської діяльності;

збільшення кількості координаторів волонтерської діяльності в інститутах громадянського суспільства, які залучають волонтерів, чим забезпечується сталість волонтерських ініціатив у межах громадянського суспільства;

внесення змін до актів законодавства, спрямованих на сприяння залученню іноземців до волонтерської діяльності, надання державою допомоги постраждалим від бойових дій волонтерам, сприяння страхуванню волонтерів організаціями, які їх залучають, зокрема, шляхом удосконалення законодавства, залучення міжнародного донорського фінансування для страхування волонтерів;

збільшення кількості іноземців, поінформованих про можливості волонтерства в Україні;

розроблення пропозицій щодо внесення змін до актів законодавства, спрямованих на підвищення ефективності та розширення обсягу волонтерської діяльності, на основі результатів щорічних репрезентативних соціологічних досліджень, аналітичних досліджень і моніторингу стану, динаміки та перспектив розвитку волонтерської діяльності.

Оцінювання фінансових, матеріально-технічних,
трудових ресурсів, необхідних для виконання Програми

Виконання Програми здійснюватиметься в межах видатків, передбачених головним розпорядником бюджетних коштів, відповідальним за виконання завдань і заходів Програми, інших джерел, не заборонених законодавством.

Обсяг матеріально-технічних, трудових ресурсів, необхідних для забезпечення виконання Програми, визначатиметься під час розроблення відповідних завдань і заходів.
